

11-02-2024

† ΙΣΤ' ΚΥΡΙΑΚΗ ΜΑΤΘΑΙΟΥ

† Μνήμη τοῦ Ἅγίου
Ιερομάρτυρος Βλασίου.

Ἵχος γ'. Ἐωθινὸν γ'.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ

Μετὰ τὸν Ἐξάψαλμον...

Συναπτὴ μεγάλη καὶ ἡ Ἐκφώνησις

Όπι πρέπει σοι πᾶσα δέξα...

Ὕχος γ'

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφρανεν ἡμῖν,
εὐλογημένος ὁ ἔρχόμενος ἐν
δόνόματι Κυρίου.

Σπίχ, α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ
Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τόν
αἰῶνα τό ἔλεος αὐτοῦ.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφρανεν
ἡμῖν...

Σπίχ, β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύ-
κλωσάν με, καὶ τῷ δόνόματι Κυρίου
ἡμυνάμην αὐτούς.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφρανεν
ἡμῖν...

Σπίχ, γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο
αὕτη, καὶ ἐστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλ-
μοῖς ἡμῶν.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφρανεν
ἡμῖν...

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ

Ἀπολυτίκιον. Ὕχος γ'.

Ἐύφραινέσθω τὰ οὐράνια,
ἀγαλλιάσθω τὰ ἐπίγεια, ὅτι
ἐποίησε κράτος, ἐν βραχίονι αὐτοῦ,
ὁ Κύριος, ἐπάτησε τῷ θανάτῳ τὸν
θάνατον, πρωτότοκος τῶν νεκρῶν
ἐγένετο, ἐκ κοιλίας ἄδου ἐρρύσατο
ἡμᾶς, καὶ παρέσχε τῷ κόσμῳ τὸ
μέγα ἔλεος.

Ἀπολυτίκιον. Ὕχος δ'

Δόξα...

Καὶ τρόπων μέτοχος, καὶ θρόνων
διάδοχος, τῶν Ἀποστόλων γενόμε-
νος, τὴν πρᾶξιν εὑρες θεόπνευστε,
εἰς θεωρίας ἐπίβασιν· διὰ τοῦτο
τὸν λόγον τῆς ἀληθείας ὀρθοτομῶν,
καὶ τῇ πίστει ἐνήθλησας μέχρις
αἷματος, Ιερομάρτυρος Βλάσιος.
Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σω-
θῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν... Ὕχος δ'

Θεοτοκὸν

Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον, καὶ
Ἄγγελοις ἄγνωστον Μυστήριον·
διὰ σοῦ Θεοτόκε, τοῖς ἐπὶ γῆς πε-
φανέρωται, Θεὸς ἐν ἀσυγχύτῳ,
ἐνώσει σαρκούμενος, καὶ Σταυρὸν
ἔκουσίως, ὑπὲρ ἡμῶν καταδεξάμε-
νος, δι' οὗ ἀναστήσας τὸν πρω-
τόπλαστον, ἔσωσεν ἐκ θανάτου
τὰς ψυχὰς ἡμῶν

Συναπτὴ μικρά καὶ ἡ Ἐκφώνησις

Όπι σὸν τὸ κράτος...

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Μετὰ τὴν α' Σπιχολογίαν.

Ὕχος γ'

Χριστὸς ἐκ νεκρῶν ἐγήγερται, ἡ
ἀπαρχὴ τῶν κεκοιμημένων. Οὐκ
Πρωτότοκος τῆς κτίσεως, καὶ Δη-
μιουργὸς πάντων τῶν γεγονότων,
τὴν καταφθαρεῖσαν φύσιν τοῦ
γένους ἡμῶν, ἐν ἑαυτῷ ἀνεκαίνι-
σεν. Οὐκ ἔτι θάνατε κυριεύεις. Οὐκ
γὰρ τῶν ὅλων Δεσπότης, τὸ κράτος
σου κατέλυσε.

Δόξα Πατρί...

Σαρκὶ τοῦ θανάτου γευσάμενος
Κύριε, τὸ πικρὸν τοῦ θανάτου
ἐξέτεμες τὴν Ἐγέρσει σου, καὶ τὸν
ἀνθρωπὸν κατ' αὐτοῦ ἐνισχύσας,
τῆς ἀρχαίας κατάρας τὴν ἥπταν

ἀνακαλούμενος, ὁ ὑπερασπιστὴς τῆς ζωῆς ἡμῶν, Κύριε δόξα σοί.

Καὶ νῦν... Θεοτοκὸν

Cὲ τὴν μεσιτεύσασαν τὴν σωτηρίαν τοῦ γένους ἡμῶν, ἀνυμνοῦμεν Θεοτόκε Παρθένε, ἐν τῇ σαρκὶ γὰρ τῇ ἐκ σοῦ προσληφθείσῃ, ὁ Γίός σου καὶ Θεὸς ἡμῶν τὸ διὰ Σταυροῦ καταδεξάμενος πάθος, ἐλυτρώσατο ἡμᾶς, ἐκ φθορᾶς ὡς φιλάνθρωπος.

Μετὰ τὴν β'Sπιχολογίαν, ἔτερα

ἜHχος γ'. Τὴν ἀραιότητα...

Tὸ ἀναλλοίωτον τὸ τῆς θεότητος, καὶ τὸ ἔκούσιον πάθος σου Κύριε, εἰς ἔαυτὸν καταπλαγεῖς, ὁ Ἀδης ἐπωδύρετο. Τρέμω τὴν τοῦ σώματος, μὴ φθαρεῖσαν ὑπόστασιν, βλέπω τὸν ἀόρατον, μυστικῶς πολεμούντα με, διὸ καὶ οὓς κατέχω κραυγάζουσι, Δόξα Χριστὲ τὴ Ἀναστάσει σου.

Δόξα Πατρί...

Tὸ ἀκατάληπτον τὸ τῆς Σταυρώσεως, καὶ ἀνερμήνευτον τὸ τῆς Ἐγέρσεως, θεολογοῦμεν οἱ πιστοί, ἀπόρρητον Μυστήριον σήμερον γὰρ θάνατος, καὶ ὁ Ἀδης ἐσκύλευται, γένος δὲ ἀνθρώπινον ἀφθαρσίαν ἐνδέδυται, διὸ καὶ εὐχαρίστως κραυγάζομεν. Δόξα Χριστὲ τὴ Ἀναστάσει σου.

Καὶ νῦν... Θεοτοκὸν.

Tὸν ἀκατάληπτον καὶ ἀπερίγραπτον, τὸν δμοούσιον Πατρὶ καὶ Πνεύματι, ἐν τῇ γαστρὶ σου μυστικῶς, ἐχώρησας Θεομῆτορ, μίαν καὶ ἀσύγχυτον, τῆς Τριάδος ἐνέργειαν, ἔγνωμεν τῷ Τόκῳ σου, ἐν τῷ κόσμῳ, δοξάζεσθαι, διὸ καὶ

εὐχαρίστως βοώμέν σοί. Χαῖρε ἡ Κεχαριτωμένη.

Τὰ Ἀναστάτιμα Εὔλογητάρια.

ἜHχος πλ. α'

Sπίχ. **Ε**ὔλογητὸς εῖ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Tῶν Ἄγγέλων ὁ δῆμος, κατεπλάγη ὁρῶν σε, ἐν νεκροῖς λογισθέντα, τοῦ θανάτου δὲ Σωτήρ, τὴν ἴσχὺν καθελόντα, καὶ σὺν ἔαυτῷ τὸν Ἅδαμ ἐγείραντα, καὶ ἐξ ἄδου πάντας ἐλευθερώσαντα.

Sπίχ. **Ε**ὔλογητὸς εῖ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Tί τὰ μύρα, συμπαθῶς τοῖς δάκρυσιν, ὡ Μαθήτριαι κιρνᾶτε; ὁ ἀστράπτων ἐν τῷ τάφῳ Ἅγγελος, προσεφθέγγετο ταῖς Μυροφόροις, Ἰδετε ὑμεῖς τὸν τάφον καὶ ἥσθητε, ὁ Σωτήρ γὰρ ἐξανέστη τοῦ μνήματος.

Sπίχ. **Ε**ὔλογητὸς εῖ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Λίαν πρωΐ, Μυροφόροι ἔδραμον, πρὸς τὸ μνήμα σου θρηνολογοῦσαι, ἀλλ' ἐπέστη, πρὸς αὐτὰς ὁ Ἅγγελος, καὶ εἴπε' θρήνου ὁ καιρὸς πέπαυται, μὴ κλαίετε, τὴν Ἀνάστασιν δέ, Ἀποστόλοις εἴπατε.

Sπίχ. **Ε**ὔλογητὸς εῖ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου

Mυροφόροι γυναῖκες, μετὰ μύρων ἐλθοῦσαι, πρὸς τὸ μνήμα σου Σωτερ, ἐνηχοῦντο Ἅγγέλου πρὸς αὐτὰς φθεγγούμενου. Τί μετὰ νεκρῶν, τὸν ζῶντα λογίζεσθε; ὡς Θεὸς γάρ, ἐξανέστη τοῦ μνήματος.

Δόξα Πατρί... Τριαδικὸν

Προσκυνοῦμεν Πατέρα, καὶ τὸν τούτου Γίόν τε, καὶ τὸ Ἅγιον

Πνεῦμα, τὴν Ἀγίαν Τριάδα, ἐν μιᾶς τῇ οὐσίᾳ, σὺν τοῖς Σεραφείμ, χράζοντες τό, Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εῖ, Κύριε.

Καὶ νῦν... Θεοποίου

Ζωοδότην τεκοῦσα, ἐλυτρώσω Παρθένε, τὸν Ἄδαμ ἀμαρτίας, χαρμονὴν δὲ τῇ Εὔᾳ, ἀντὶ λύπης παρέσχες, ὁεύσαντα ζωῆς, ἵθυνε πρὸς ταύτην δέ, ὁ ἐκ σοῦ σαρκωθείς Θεὸς καὶ ἀνθρωπος.

Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός.

Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός.

Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός.

Συναπή μικρά καὶ ἡ Ἔκφώνησις

Ὅτι ηὐλόγηται σου...

Ἡ Ὑπακοή. Ἡχος γ'.

Ἐκπλήττων τῇ ὁράσει, δροσίζων τοῖς ρήμασιν, ὁ ἀστράπτων Ἅγγελος, ταῖς μυροφόροις ἔλεγε· Τὸν ζῶντα τὶ ζητεῖτε ἐν μνήματι; ἥγερθη κενώσας τὰ μνήματα τῆς φθορᾶς ἀλλοιωτήν, γνῶτε τὸν ἀναλλοίωτον, εἴπατε τῷ Θεῷ· Ως φοβερὰ τὰ ἔργα σου! ὅτι τὸ γένος ἔσωσας τῶν ἀνθρώπων.

ΑΝΑΒΑΘΜΟΙ

Ἀνπίφωνον Α'

Τὴν αἰχμαλωσίαν Σιών, σὺ ἔξείλου ἐκ Βαβυλῶνος καμὲ ἐκ τῶν παθῶν, πρόςζωήν ἔλκυσον Λόγε.

Ἐν τῷ Νότῳ οἱ σπείροντες δάκρυσιν ἐνθέοις, θεριοῦσι στάχυας, ἐν χαρᾷ ἀειζωίας.

Δόξα Πατρί... **Κ**αὶ νῦν...

Ἄγιω Πνεύματι, πᾶσα ἀγαθοδωρία, ως Πατρὶ καὶ Γεννητῇ συναστράπτει, ἐν ᾧ τὰ πάντα ζὴ καὶ κινεῖται.

Ἀνπίφωνον Β'

Ἐὰν μὴ Κύριος οἰκοδομήσῃ οἶκον τῶν ἀρετῶν, μάτην κοπιῶμεν, τὴν δὲ ψυχὴν σκέποντος, οὐδεὶς ἡμῶν πορθεῖται τὴν πόλιν.

Τοῦ καρποῦ τῆς γαστρός, τῷ Πνεύματι υἱοποιητῶς σοὶ τῷ Χριστῷ, ως Πατρὶ οἱ Ἅγιοι πάντοτέ εἰσι.

Δόξα Πατρί... **Κ**αὶ νῦν...

Ἄγιω Πνεύματι, ἐνθεωρεῖται πᾶσα ἀγιότης σοφία, οὐσιοῖ πᾶσαν γάρ κτίσιν, αὐτῷ λατρεύσωμεν. Θεὸς γάρ, ως Πατρί τε καὶ Λόγω.

Ἀνπίφωνον Γ'

Οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, μακάριοι τρίβους βαδιοῦνται, τῶν ἐντολῶν φάγονται, ζωηρὰν γάρ παγκαρπίαν.

Κύκλῳ τῆς τραπέζης σου εὐφράνθητι, καθορῶν σου Ποιμενάρχα, τὰ ἔκγονα φέροντα, κλάδους ἀγαθοεργίας.

Δόξα Πατρί... **Κ**αὶ νῦν...

Ἄγιω Πνεύματι, ὁ πᾶς πλοῦτος τῆς δόξης, ἐξ οὗ χάρις καὶ ζωὴ πάσῃ τὴν κτίσει, σὺν Πατρὶ γάρ, ἀνυμνεῖται καὶ τῷ Λόγῳ.

Προκείμενον

Εἰπατε ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ὅτι Κύριος ἐβασίλευσε, καὶ γάρ κατώρθωσε τὴν οἰκουμένην, ἦτις οὐ σαλευθήσεται. (**Δις**)

Σπίχ. **Ἄ**σατε τῷ Κυρίῳ ἄσμα καινόν.

Εἴπατε ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ὅτι Κύριος ἐβασίλευσε, καὶ γὰρ κατώρθωσε τὴν οἰκουμένην, ἵτις οὐ σαλευθήσεται

‘Η Τάξις πῦ ‘Εωθινοῦ Εὐαγγελίου
‘Ηχος β’.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.
Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Σπίχ, λίνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἀγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

ΕΩΘΙΝΟΝ ’

Τῷ

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

‘Ο Προεστῶς ἢ ὁ Ἀναγνώστης:

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, προσκυνήσωμεν Ἀγιον, Κύριον, Ἰησοῦν τὸν μόνον ἀναμάρτητον. Τὸν Σταυρόν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν, καὶ τὴν ἀγίαν σου Ἀνάστασιν ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν. Σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, ἐκτὸς σοῦ ἄλλον οὐκ οἴδαμεν, τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. Δεῦτε πάντες οἱ πιστοί, προσκυνήσωμεν τὴν τοῦ Χριστοῦ ἀγίαν Ἀνάστασιν, ἵδοὺ γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ, χαρὰ ἐν δλῷ τῷ κόσμῳ. Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, ὑμνοῦμεν τὴν Ἀνάστασιν αὐτοῦ. Σταυρὸν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, θανάτῳ θάνατον ὥλεσεν.

Καὶ εὐθὺς ὁ Ν' Ψαλμὸς εἰς ἥχον β'

Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ

πλῆθος των οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειφον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας μου καθάρισόν με.

Οτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω καὶ ἡ ἀμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντὸς.

Ϲοὶ μόνῳ ἡμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα ὅπως ὃν δικαιωθῆσε ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαι σε.

Ίδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην καὶ ἐν ἀμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ίδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἡγάπησας τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ραντεῖς με ὑσσώπῳ καὶ καθαρισθήσομαι πλυνεῖς με καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἄκουτεις μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὔφροσύνην ἀγαλλιάσονται ὀστέα τεταπεινωμένα.

Ἄποστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἀμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὸν κτίσον ἐν ἐμοὶ ὁ Θεὸς καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου καὶ τὸ Πνεῦμα σου τὸ ἄγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.

Ἄποδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὄδούς σου καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσιν.

Ῥῦσαι με ἐξ αἰμάτων ὁ Θεὸς, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἵνεσίν σου.

Ὅτι εἰ ἥθέλησας θυσίαν ἔδωκα ἀν δλοκαυτώματα οὐκ εὔδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμένον καρδίαν συντετριμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἔξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὔδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὔδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης ἀναφορὰν καὶ δλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους, καὶ ἐλέησόν με ὁ Θεός.

Δόξα Πατρὶ... Ἡχος β'

Ταῖς τῶν Ἀποστόλων, πρεσβείαις Ἐλεῆμον, ἔξάλειψον τὰ πλήθη, τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Καὶ νῦν...

Ταῖς τῆς Θεοτόκου, πρεσβείαις Ἐλεῆμον, ἔξάλειψον τὰ πλήθη, τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Σπίχ. Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἔξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Πεντηκοστάριον. Ἡχος ὁ αὐτὸς

Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τοῦ τάφου, καθὼς προεἶπεν, ἔδωκεν ἡμῖν, τὴν αἰώνιον ζωὴν καὶ μέγα ἔλεος.

Σᾶσσον ὁ Θεὸς τὸν λαὸν σου...

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.
Κύριε, ἐλέησον. (δ)

Ἐλέει καὶ οἰκτηρμοῖς...

KANONEΣ

ὁ Ἀναστάτιμος εἰς δ'
·Ωδῇ α'.

Ἡχος γ'. Ὁ Εἱρμός.

Ο τὰ ὕδατα πάλαι, νεύματι θείω, εἰς μίαν συναγωγὴν συναθροίσας, καὶ τεμῶν θάλασσαν Ἰσραηλίτη λαῶ, οὗτος ὁ Θεὸς ἡμῶν, δεδοξασμένος ὑπάρχει, αὐτῷ μόνῳ ἄσωμεν, ὅτι δεδόξασται.

Σπίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ο τὴν γὴν κατακρίνας, τῷ παραβάντι, ἰδρῶτος φέρειν καρπὸν τὰς ἀκάνθας, ἀκανθῶν στέφανον ἐκ παρανόμου χειρός, οὗτος ὁ Θεὸς ἡμῶν, σωματικῶς δεδεγμένος, τήν κατάραν ἔλυσεν, ὅτι δεδόξασται.

Σπίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Νικητὴς τροπαιοῦχος, κατὰ θανάτου, ὁ θάνατος δεδοικῶς ἀνεδείχθη, παθητὴν σάρκα γάρ, ἐμψυχωμένην λαβών, οὗτος ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ συμπλακεὶς τῷ τυράννῳ, πάντας συνανέστησεν, ὅτι δεδόξασται.

Σπίχ. Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς. Θεοτοκόν

Ἀληθῆ Θεοτόκον, πάντα τὰ ἔθνη, δοξάζει σὲ τὴν ἀσπόρως τεκοῦσαν, ὑποδὺς μήτραν γάρ ἡγιασμένην τὴν σήν, οὗτος ὁ Θεὸς ἡμῶν, τὸ καθ' ἡμᾶς οὐσιώθη, καὶ Θεός καὶ ἄνθρωπος, ἐκ σοῦ γεγέννηται.

‘Ο Κανών τοῦ Ἱερομάρτυρος,
’Ωδὴ α'
„Ηχος πλ. δ̄

Ἄσμα ἀναπέμψωμεν λαοῖ,

Σπίχ. „Ἀγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε
ὑπὲρ ἡμῶν.

“Υμνοις τὴν φωσφόρον καὶ σε-
πτήν, καὶ Ἱεράν σου ἄθλησιν, ἀνευ-
φημοῦντος πιστῶς, Χριστοῦ Ἱερο-
μάρτυρος, τὸν νοῦν μου καταύγασον,
αἴγλῃ φαεινοτάτῃ, παρρησίαν ἔχων
πρὸς τὸν Κτίστην.

Σπίχ. „Ἀγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε
ὑπὲρ ἡμῶν.

Μίαν χαρακτῆροιν ἐν τρισίν,
όμολογῶν Θεότητα, πολυθεῖας
ἀχλύν, ἀπήλασας καὶ ὅρθρος,
αὐγάζων εὔσεβειαν, ὥφθης Ἱερο-
μάρτυρος, τοῖς ἐν ζόφῳ πλάνης κρα-
τουμένοις.

Δόξα...

Νύκτα ἀθεῖας ἀστραπαῖς, τοῦ
ἱεροῦ κηρύγματος, ἀπομειώσας
φωστήρο, κοσμούμενος ἐδείχθης,
θαυμάτων λαμπρότησι, φέγγει τε
μαρτυρίου, καὶ τὴν κτίσιν πᾶσαν
καταυγάζεις.

Καὶ νῦν...**Θεοτοκὸν**

“Ολην καθαρὰν σε εύρηκώς, δ
καθαρὸς ἐσκήνωσεν, ἐν τῇ νηδύῃ
σου, ὀγηὴ Παρθενομῆτορ, καὶ σάρξ
ἐχρημάτισε, δίχα τῆς ἀμαρτίας, ἵνα
πλάνης ἡμᾶς ἀπαλλάξῃ.

’Ωδὴ γ̄.

„Ηχος γ̄. Ὁ Είρμος.

“Ο ἐκ μὴ ὄντων τὰ πάντα παρα-
γαγών, τῷ Λόγῳ κτιζόμενα, τε-
λειούμενα Πνεύματι, Παντοκράτορ
Δέσποτα, ἐν τῇ ἀγάπῃ τὴν σὴ
στερέωσόν με.

Σπίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει
σου, Κύριε.

Διὰ Σταυροῦ σου ἡσχύνθη ὁ
ἀσεβής, εἰργάσατο βόθρον γάρ, δν
ὁρύξας εἰσπέπτωκε, ταπεινῶν
ὑψώθη δὲ Χριστέ, τὸ κέρας ἐν τῇ
σὴ Ἀναστάσει.

Σπίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει
σου, Κύριε.

Τῆς εὔσεβείας τὸ κήρυγμα τῶν
ἔθνων, ὡς ὑδωρ ἐκάλυψε τὰς
θαλάσσας φιλάνθρωπε, ἀναστὰς
ἐκ τάφου γάρ, τὸ τῆς Τριάδος
ἀπεκάλυψας φέγγος.

Σπίχ. Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον
ἡμᾶς. **Θεοτοκὸν**

Δεδοξασμένα λελάληνται περὶ
σου, ἡ πόλις ἡ ἔμψυχος, τοῦ ἀεὶ¹
βασιλεύοντος, διὰ σου γὰρ
Δέσποινα, τοῖς ἐπὶ γῆς Θεὸς συνα-
νεστράφη.

’Ωδὴ γ̄, τοῦ Ἱερομάρτυρος
„Ηχος πλ. δ̄.

«Ἐστερεώθη ἡ καρδία μου...

Σπίχ. „Ἀγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε
ὑπὲρ ἡμῶν.

Οἱ ταῖς ἀκάνθαις συμπινγόμενοι
τῶν τοῦ βίου, ἀπαύστως Βλάσιε
συμπτωμάτων, τῆς πρεσβείας τῇ
δρεπάνῃ καθαίρονται, προστάτην
σε προσκαλούμενοι.

Σπίχ. „Ἀγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε
ὑπὲρ ἡμῶν.

Τῇ πρὸς τὸ θεῖον ἀνανεύσει δλι-
κωτάτῃ, βασάνων ἥνεγκας τρι-
κυμίαν, ἔσομένης τῆς σαρκός σου,
ώς πάσχοντος ἐτέρου, σὺ διακείμε-
νος..

Δόξα...

Ως Ιεράρχης, ως ἀγίτητος Ἀθλοφόροις, ως θεία δόξη ἡγλαϊ- σμένοις, ἀκροτάτῳ ἐφετῷ νῦν παρίστασαι, πρεσβεύων ὑπὲρ τῆς ποίμνης σου.

Καὶ νῦν...

Θεοτοκὸν

Cὲ τὴν φανεῖσαν, ὑπερέχουσαν τῶν κτισμάτων ως πάντων οὖσαν ἀγιωτέραν, ἐν αἰνέσει γενεαὶ μα- καρίζουσιν, ἀνθρώπων Θεομακάρι- στε.

Συναπτὴ μικρά καὶ ἡ Ἐκφώνησις

Όπου εἴ̄δε Θεὸς ἡμῶν,...

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον

Εκβλαστήσας ως δένδρον πα- νευθαλές, ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου Ιε- ρουργέ, πολλοὺς κατεφύτευσας, πρὸς τὴν γῆν τὴν σωτήριον, καὶ ως κριὸς ποιμνίου, καλῶς ἡγησάμενος, δεσμευθεὶς ἐσφάγης, θυσίᾳ γενόμενος, τῷ δι’ εὐσπλαγχνίᾳ, ως ἀρνίου σφαγέντι, καὶ χαίρων ἀνέδραμες, πρὸς αὐτὸν Πάτερ Βλάσιε. Διὰ τοῦτο βοῶμέν σοι· Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἔορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκὸν

Διὰ κόσμον Παρθένε τὸν κο- σμικόν, καὶ ταγμάτων τῶν ἄνω καλλωπισμόν, ἐν κόσμῳ ἐκύησας, τὸν τοῦ κόσμου Κοσμήτορα· πρὸ γὰρ τούτου Κόρη, ὑπῆρχον ἀκόσμητα, ως βροτῶν μὴ βλέπειν, δυναμένων τὸν Κύριον· ὅθεν ἀμφοτέρων, κοσμιότης κοσμία, ὠράθης Μητρόθεε, κοσμιότητι Τόκου σου· τὸν γὰρ κόσμον

ἐκόσμησας, κόσμῳ τῷ ἀρχαίῳ δι’ αὐτοῦ, καὶ Ἀγγέλων πάντα τὸν διάκοσμον, κατακοσμεῖς ὑπερ- κάλως, ἐν σοὶ κοσμοσώτειρα.

Συναπτὴ μικρά καὶ ἡ Ἐκφώνησις

Σὺ γάρ εἴ̄δε Βασιλεύς...

Κοντάκιον Ἀναστάσιμον.

Ἔχος γ'.

Ἐξανέστης σήμερον, ἀπὸ τοῦ τάφου Οἰκτίρμον, καὶ ἡμᾶς ἐξήγα- γες, ἐκ τῶν πυλῶν τοῦ θανάτου, σήμερον Ἄδαμ χορεύει, καὶ χαίρει Εὕα, ἃμα δέ, καὶ οἱ Προφῆται, σὺν Πατριάρχαις, ἀνυμνοῦσιν ἀκατα- παύστως, τὸ θεῖον κράτος τῆς ἐξουσίας σου.

Ο Οἶκος

Ο οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ σήμερον χο- ρευέτωσαν, καὶ Χριστὸν τὸν Θεὸν ὁμοφρόνως ὑμνείτωσαν, ὅτι τοὺς δεσμίους ἐκ τῶν τάφων ἀνέστησε. Συγχαίρει πᾶσα ἡ κτίσις, προ- σφέρουσα ἐπάξια ἀσματα, τῷ πάντων Κτίστῃ καὶ Λυτρωτῇ ἡμῶν, ὅτι τοὺς βροτοὺς ἐξ ἄδου σήμερον, ὡς Ζωοδότης συνανελκύσας, πρὸς οὐρανοὺς συνανυψοῖ, καὶ κα- ταταράσσει τοῦ ἐχθροῦ τὰς ἐπάρσεις, καὶ πύλας τοῦ ἄδου διαθλάττει, τῷ θείῳ κράτει τῆς ἐξουσίας αὐτοῦ.

Συναξάριον

Τῇ IA' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἅγιου Ιερομάρτυρος Βλασίου, Αρχιεπισκόπου Σεβαστείας.

Σπίχοι

Λαιμὸν Βλάσιος ἐκκοπεὶς διὰ ξίφους,

Ἄλγοῦσι λαιμοῖς ρευμάτων εἴρ- γει βλάβας.

Ένδεκάτη Βλασίου τάμεν αύχένα χαλκὸς ἀτειρής.

Tῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἅγιοι δύο Παῖδες, οἱ συναθλήσαντες τῷ Ἅγιῳ Βλασίῳ, μετὰ τῶν ἐπτὰ γυναικῶν, ξίφει τελειοῦνται.

Σπίχοι

Βαβαὶ τοσαύτης παιδίων εὔθαρσίας!

Σπεύδουσιν ἄμφω, ποῖον ἔκτμηθῇ φθάσαν.

Κτείνει γυναικας ἐπτὰ σεπτὰς τὸ ξίφος,

Οὐ τῇ γυναικῶν συσχεθείσας δειλίᾳ.

Tῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς εὑρέσεως τοῦ λειψάνου τοῦ Ἅγιου Ζαχαρίου τοῦ Προφήτου, τοῦ Πατρὸς τοῦ τιμίου Προδρόμου.

Σπίχοι

Φανεὶς ὁ νεκρὸς γῆθεν ὁ Ζαχαρίου,

Τοῖς ζῶσι πιστοῖς ἀφθονον βλύζει χάριν.

Tῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη Θεοδώρας τῆς Βασιλίσσης, τῆς στερεωσάσης τὴν ὁρθοδοξίαν.

Σπίχοι

Θεοδώραν Ἀνασσαν εὔσεβεστάτην,

Χριστὸς Βασιλεὺς ἀξιοῖ θείου στέφους.

Tαῖς αὐτῶν Ἅγιαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἄμήν.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ

Ἀνοίξω τὸ στόμα μου...

΄Ωδὴ α'. Ἡχος δ'.

Ἄνοιξω τὸ στόμα μου καὶ πληρωθήσεται Πνεύματος, καὶ λόγον ἐρεύξομαι, τῇ Βασιλίδι Μητρί, καὶ

ὅφθήσομαι, φαιδρῶς πανηγυρίζων, καὶ ἃσω γηθόμενος, ταύτης τὰ θαύματα.

΄Ωδὴ γ'

Tοὺς σοὺς ὑμνολόγους Θεοτόκε, ὡς ζῶσα καὶ ἀφθορος πηγή, θίασον συγκροτήσαντας πνευματικὸν στερέωσον, καὶ ἐν τῇ θείᾳ δόξῃ σου στεφάνων δόξης ἀξίωσον.

΄Ωδὴ δ'

Tὴν ἀνεξιχνίαστον θείαν βουλήν, τῆς ἐκ τῆς Παρθένου σαρκώσεως, σοῦ τοῦ Υψίστου, ὁ Προφήτης, Ἀββακούμ, κατανοῶν ἐκραύγαζε. Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

΄Ωδὴ ε'

΄Εξέστη τὰ σύμπαντα, ἐπὶ τῇ θείᾳ δόξῃ σου, σὺ γὰρ ἀπειρόγαμε Παρθένε, ἔσχες ἐν μήτρᾳ τὸν ἐπὶ πάντων Θεόν, καὶ τέτοκας ἀχρονον Υἱόν, πᾶσι τοῖς ὑμνοῦσί σε, σωτηρίαν βραβεύοντα.

΄Ωδὴ ζ'

Tὴν θείαν ταύτην καὶ πάντιμον, τελοῦντες ἑορτὴν οἱ θεόφρονες, τῆς Θεομήτορος, δεῦτε τὰς χεῖρας κροτήσωμεν, τὸν ἐξ αὐτῆς τεχθέντα Θεὸν δοξάζοντες.

΄Ωδὴ ζ'

Oύκ ἐλάτρευσαν, τῇ κτίσει οἱ θεόφρονες, παρὰ τὸν κτίσαντα, ἀλλὰ πυρὸς ἀπειλήν, ἀνδρείως πατήσαντες, χαίροντες ἔψαλλον, Υπερύμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἰ.

΄Ωδὴ η'

΄Σπίχ. **Ἄ**ινοῦμεν, εὐλογοῦμεν, καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον.

Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ, δότοκος τῆς Θεοτόκου διεσώσατο, τότε μὲν τυπούμενος, νῦν δὲ ἐνεργούμενος, τὴν οἰκουμένην ἄπασαν, ἀγείρει φάλλουσαν. Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτὸς...

ΤΙΜΙΩΤΕΡΑ (Ὡχος δ^ν)

Σπίχ. Μεγαλύνει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον, καὶ ἥγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρί μου.

Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Σπίχ. Οτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· ἵδού γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

Τὴν Τιμιωτέραν...

Σπίχ. Οτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα δ Δυνατός, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις αὐτόν.

Τὴν Τιμιωτέραν...

Σπίχ. Εποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοίᾳ καρδίας αὐτῶν.

Τὴν Τιμιωτέραν...

Σπίχ. Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὑψώσε ταπεινούς, πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν καὶ πλουτοῦντας ἐξαπέστειλεν κενούς.

Τὴν Τιμιωτέραν...

Σπίχ. Ἄντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας

ἡμῶν, τῷ Ἀβραὰμ καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ ἔως αἰῶνος.

Τὴν Τιμιωτέραν...

Καταβασία. Ὡδὴ θ'

Ἄπας γηγενής, σκιρτάτῳ τῷ πνεύματι, λαμπαδουχούμενος, πανηγυριζέτω δέ, ἀὖλων Νόων, φύσις γεραίρουσα, τὰ ἱερὰ θαυμάσια, τῆς Θεομήτορος, καὶ βοάτω. Χαίροις παμμακάριστε, Θεοτόκε ἀγνή, ἀειπάρθενε..

Συναπτὴ μικρά καὶ ἡ Ἐκφώνησις

Οτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Ὡχος β'.

Ἄγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Ἄγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Ὕψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ.

Οτι ἄγιος ἐστι.

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΟΝ Γ',

Ὡχος β',

Τοῖς μαθηταῖς συνέλθωμεν.»

Οτι Χριστὸς ἐγήγερται, μή τις διαπιστείτω· ἐφάνη τῇ Μαρίᾳ γάρ, ἐπειτα καθωράθη, τοῖς εἰς ἀγρὸν ἀπιοῦσι, Μύσταις δὲ πάλιν ὠφθη, ἀνακειμένοις ἐνδεκα, οὓς βαπτίζειν ἐκπέμφας, εἰς Οὐρανούς· ὅθεν καταβέβηκεν ὀνελήφθη, ἐπικυρῶν τὸ κήρυγμα, πλήθεσι τῶν σημείων.

Ἐξαποστειλάριον τοῦ μηνάλου

Ὡχος β'. Τοῖς μαθηταῖς συνέλθωμεν

Δεῦτε καὶ δῶμεν σήμερον, τῷ Χριστῷ δόξαν πάντες· αὐτὸς γὰρ ὁ Θεὸς ἡμῶν, τέρασι παραδόξοις, καὶ θαύμασι πολυτρόποις, τὸν σοφὸν Ἰεράρχην, καὶ Μάρτυρα

ἐδόξασε, Βλάσιον, ὃν τιμῶντες, καὶ τὴν αὐτοῦ, ἵερὰν πανήγυριν ἐκτελοῦντες, ἀμαρτιῶν λυτρούμεθα, ταῖς αὐτοῦ ἴκεσίαις.

Θεοτοκίον

Ὕχος β'

Τοῖς μαθηταῖς συνέλθωμεν

Ζητῶν με τὸ πλανώμενον, πρόβατον παραβάσει, Θεὸς δὲ πλαστουργήσας με, σοῦ τὴν ἄφθορον μήτραν, ὑπέδυ ἄχραντε Κόρη, καὶ λαβὼν με ἐπ' ὅμων, εἰς οὐρανοὺς ἀνύψωσε, συνεδρίᾳ τιμήσας τῇ Πατρικῇ, οὗ τὴν ἀνυπερβλητὸν εὔσπλαγχνίαν, καὶ σὲ τὴν Θεομήτορα, προσκυνῶ καὶ δοξάζω

AINOI. Ὕχος γ'.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις. Σοὶ πρέπει ὅμνος τῷ Θεῷ.

Ἀἰνεῖτε αὐτόν, πάντες οἱ Ἀγγελοι αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτόν, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ. Σοὶ πρέπει ὅμνος τῷ Θεῷ.

Σπηρὰ Ἀναστάσιμα δ'.

Σπή. Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρῖμα ἔγγραπτον· δόξα αὕτη ἔσται πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.

Δεῦτε πάντα τὰ ἔθνη, γνῶτε τοῦ φρικτοῦ μυστηρίου τὴν δύναμιν, Χριστὸς γὰρ δὲ Σωτὴρ ἡμῶν, δὲν ἀρχῇ Λόγος, ἔσταυρώθη δι' ἡμᾶς, καὶ ἐκῶν ἐτάφη, καὶ ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, τοῦ σῶσαι τὰ σύμπαντα. Αὐτὸν προσκυνήσωμεν.

Σπή. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς Ἅγιοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Διηγήσαντο πάντα τὰ θαυμάσια, οἱ φύλακές σου Κύριε, ἀλλὰ τὸ συνέδριον τῆς ματαιότητος, πληρώσαν δώρων τὴν δεξιὰν αὐτῶν, κρύπτειν ἐνόμιζον τὴν ἀνάστασίν σου, ἦν δὲ κόσμος δοξάζει. Ἐλέησον ἡμᾶς.

Σπή. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Χαρὰς τὰ πάντα πεπλήρωται, τῆς Ἀναστάσεως τὴν πείραν εἰληφότα. Μαρία γὰρ ἡ Μαγδαληνή, ἐπὶ τὸ μνῆμα ἥλθεν, εὗρεν Ἀγγελον ἐπὶ τὸν λίθον καθήμενον, τοίς ἴματίοις ἔξαστράπτοντα καὶ λέγοντα. Τὶ ζητεῖτε τὸν ζώντα μετὰ τῶν νεκρῶν, οὐκ ἔστιν ὅδε, ἀλλ' ἐγήγερται, καθὼς εἶπε, προάγων ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ.

Σπή. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἥχῳ σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ϕαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ.

Ἐν τῷ φωτί σου Δέσποτα, ὀψόμεθα φῶς φιλάνθρωπε, ἀνέστης γὰρ ἐκ τῶν νεκρῶν, σωτηρίαν τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων δωρούμενος, ἵνα σὲ πᾶσα κτίσις δοξολογή, τόν μόνον ἀναμάρτητον. Ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἐπερα Ἀνατολικά

Σπή. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὁργάνῳ,

Ὑμνον ἑωθινόν, αἱ Μυροφόροι Γυναῖκες, τὰ δάκρυα προσέφερον Κύριε, εύωδίας γὰρ ἀρώματα κατέχουσαι, τὸ μνήμα σου κατέλαβον, τὸ ἄχραντόν σου Σῶμα,

μυρίσαι σπουδάζουσαι, Ἐγγελος καθήμενος ἐπὶ τὸν λίθον, αὐταῖς εὐηγγελίσατο, Τὶ ζητεῖτε τὸν ζώντα μετὰ τῶν νεκρῶν; τὸν θάνατον γὰρ πατήσας, ἀνέστη ὡς Θεός, παρέχων πᾶσι τὸ μέγα ἔλεος.

Σπίχ. Λίνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αίνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Ἐξαστράπτων Ἐγγελος, ἐπὶ τὸ μνήμα σου τὸ ζωοποιόν, ταὶς Μυροφόροις ἔλεγεν, Ἐκένωσε τοὺς τάφους ὁ Λυτρωτής, ἐσκύλευσε τὸν ἄδην, καὶ ἀνέστη τριήμερος, ὡς μόνος Θεὸς καὶ παντοδύναμος.

Σπίχ. Ἀνάστηθι, Κύριε, ὁ Θεός μου, ὑψωθήτω ἡ χείρ σου, μὴ ἐπιλάθη τῶν πενήτων σου εἰς τέλος.

Εἰς τὸ μνήμα σε ἐπεζήτησεν, ἐλθοῦσα τὴν μιὰ τῶν Σαββάτων, Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ μή, εὑροῦσα δὲ ὡλοφύρετο, κλαυθῶ βιωσα, οἵμοι Σωτήρ μου, πῶς ἐκλάπης πάντων Βασιλεῦ; Ζεῦγος δὲ ζωηφόρων Ἀγγέλων, ἐνδοθεν τοῦ μνημείου ἐβόα. Τὶ κλαίεις ὡς Γύναι; Κλαίω φησίν, ὅτι ἥραν τὸν Κύριόν μου τοῦ τάφου, καὶ οὐκ οἴδα ποῦ ἔθηκαν αὐτόν. Αὕτη δὲ στραφεῖσα ὀπίσω, ὡς κατείδε σε, εὐθέως ἐβόα, ὁ Κύριός μου, καὶ ὁ Θεός μου, δόξα σοί.

Σπίχ. Ἐξομολογήσομαι σοί, Κύριε, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, διηγήσομαι πάντα τὰ θαυμάσιά σου.

Ἐβραῖοι συνέκλεισαν, ἐν τῷ τάφῳ τὴν ζωήν, Ληστὴς δὲ ἀνέωξεν

ἐν τῇ γλώσσῃ τὴν τρυφήν, κραυγάζων καὶ λέγων, ὁ μέτ' ἐμοῦ δι' ἐμὲ σταυρωθείς, συνεκρέματό μοὶ ἐπὶ τοῦ ξύλου, καὶ ἐφαίνετο μοὶ ἐπὶ τοῦ θρόνου, τῷ Πατρὶ συγκαθήμενος, αὐτὸς γὰρ ἐστι Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

ΕΩΘΙΝΟΝ Γ'. Ἡχος γ'

Δόξα Πατρὶ καὶ Γενέσιον καὶ Αγίω Πνεύματι.

Τῆς Μαγδαληνῆς Μαρίας, τὴν τοῦ Σωτῆρος εὐαγγελιζομένης, ἐκ νεκρῶν Ἀνάστασιν καὶ ἐμφάνειαν, διαπιστοῦντες οἱ Μαθηταί, ὡνειδίζοντο τὸ τῆς καρδίας σκληρόν· ἀλλὰ τοῖς σημείοις καθοπλισθέντες καὶ θαύμασι, πρὸς τὸ κήρυγμα ἀπεστέλλοντο· καὶ σὺ μὲν Κύριε, πρὸς τὸν ἀρχίφωτον ἀνελήφθης Πατέρα, οἱ δὲ ἐκήρυττον πανταχοῦ τὸν λόγον, τοῖς θαύμασι πιστούμενοι. Διὸ οἱ φωτισθέντες δι' αὐτῶν δοξάζομέν σου, τὴν ἐκ νεκρῶν Ἀνάστασιν, φιλάνθρωπε Κύριε.

Καὶ νῦν... Ἡχος β' (πάντοτε)

Υπερευλογημένη ὑπάρχεις, Θεοτόκε Παρθένε, διὰ γὰρ τοῦ ἐκ σου σαρκωθέντος, ὁ Ἄδης ἡχμαλώτισται, ὁ Ἄδαμ ἀνακέληται, ἡ κατάρα νενέκρωται, ἡ Εὔα ἡλευθέρωται, ὁ θάνατος τεθανάτωται, καὶ ἡμεῖς ἐζωοποιήθημεν, διὸ ἀνυμοῦντες βιωμεν. Εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ οὗτως εὐδοκήσας, δόξα σοι.

Δοξολογία Μεγάλη

εἰς Ἡχον γ'

Δόξα σοι τῷ δείξαντι τὸ φῶς. Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκίᾳ.

Υμοῦμέν σε, εύλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε, διξολογοῦμέν σε, εύχαριστοῦμέν σοι, διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.

Κύριε βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, Πάτερ παντοκράτορ, Κύριε Γίε μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ Ἀγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Γίδος τοῦ Πατρός, ὁ αἴρων τὴν ἀμαρτίαν τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἴρων τὰς ἀμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρός, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Οτι σὺ εἶ μόνος Ἀγιος, σὺ εἶ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἄμην.

Καθ' ἔκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνας. Ἄμην.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἐλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἡλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν, ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἔγὼ εἴπα-

Κύριε, ἐλέησόν με, ἵασαι τὴν ψυχήν μου, ὅτι ἡμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον, δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Οτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς, ἐν τῷ φωτί σου ὀψόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἐλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε.

Ἄγιος ὁ Θεός, Ἀγιος Ἰσχυρός, Ἀγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἄγιος ὁ Θεός, Ἀγιος Ἰσχυρός, Ἀγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἄγιος ὁ Θεός, Ἀγιος Ἰσχυρός, Ἀγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα Πατρὶ καὶ Γίῳ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμην.

Ἄγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἄγιος ὁ Θεός,

Ἄγιος Ἰσχυρός,

Ἄγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

καὶ εὐθύς τὸ παρόν Ἀναστάσιμον

Τροπάριον

Ἄντιφωνον Α'

Ἄγιμερον σωτηρία τῷ κόσμῳ γέγονεν, ἀσωμεν τῷ ἀναστάντι ἐκ τάφου καὶ ἀρχηγῷ τῆς ζωῆς ἡμῶν· καθελῶν γὰρ τῷ θανάτῳ τὸν θάνατον, τὸ νῖκος ἔδωκεν ἡμῖν, καὶ τὸ μέγα ἐλεος.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

ΑΝΤΙΦΩΝΑ (τῶν Κυριακῶν)

Ἀντίφωνον Α'

Ἄντιφωνον Β'

Στίχ. **Ε**ὐλόγει ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἄγιον αὐτοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου,
Σῶτερ σῶσον ἡμᾶς.

Στίχ. Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν
Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας
τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Στίχ. Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ
ἥτοιμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ
βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Στίχ. Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον,
πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ^{τόπῳ} τῆς δεσποτείας αὐτοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Δόξα Πατρὶ...Καὶ νῦν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

*Ἀντίφωνον Β'
Ὕχος β!*

Στίχ. Λίνει, ἡ ψυχή μου τὸν
Κύριον, αἰνέσω Κύριον ἐν τῇ ζωῇ
μου ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἔως
ὑπάρχω.

Сῶσον ἡμᾶς, Γιὲ Θεοῦ, δ
ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, φάλλοντάς σοι
Ἄλληλούϊα.

Στίχ. Μακάριος, οὗ δ Θεὸς
Ἰακὼβ βοηθὸς αὐτοῦ, ἡ ἐλπὶς
αὐτοῦ ἐπὶ Κύριον τὸν Θεὸν αὐτοῦ.

Сῶσον ἡμᾶς, Γιὲ Θεοῦ, δ
ἀναστὰς...

Στίχ. Τὸν ποιήσαντα τὸν
οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, τὴν θάλασσαν
καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς·

Сῶσον ἡμᾶς, Γιὲ Θεοῦ, δ
ἀναστὰς..

Στίχ.. Βασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν
αἰῶνα, δ Θεός σου, Σιών, εἰς γε-
νεὰν καὶ γενεάν.

Сῶσον, ἡμᾶς, Γιὲ Θεοῦ, δ
ἀναστὰς...

Δόξα Πατρὶ...Καὶ νῦν...

Ο μονογενὴς Γίδες καὶ Λόγος τοῦ
Θεοῦ, ἀθάνατος ὑπάρχων, καὶ κα-
ταδεξάμενος, διὰ τὴν ἡμετέραν
σωτηρίαν, σαρκωθῆναι ἐκ τῆς
ἀγίας Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
Μαρίας, ἀτρέπτως ἐνανθρωπήσας,
σταυρωθείς τε, Χριστὲ δ Θεός,
θανάτῳ θάνατον πατήσας, Εἴς ὃν
τῆς ἀγίας Τριάδος, συνδοξαζόμε-
νος τῷ Πατρὶ καὶ τῷ ἀγίῳ
Πνεύματι, σῶσον ἡμᾶς.

*Ἀντίφωνον Γ'
Ὕχος γ!*

Στίχ. α! Λύτη ἡ ἡμέρα Κυρίου,
ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν
ἐν αὐτῇ.

Ἀπολυτίκιον. Ὕχος γ!

Εὐφραινέσθω τὰ οὐράνια,
ἀγαλλιάσθω τὰ ἐπίγεια, δι
ἐποίησε κράτος, ἐν βραχίονι αὐτοῦ,
δ Κύριος, ἐπάτησε τῷ θανάτῳ τὸν
θάνατον, πρωτότοκος τῶν νεκρῶν
ἐγένετο, ἐκ κοιλίας ἄδου ἐρρύσατο
ἡμᾶς, καὶ παρέσχε τῷ κόσμῳ τὸ
μέγα ἔλεος.

*Μικρὰ Εἰσοδος.
Εἰσοδικὸν Ὕχος β!*

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ
προσπέσωμεν Χριστῷ, σῶσον ἡμᾶς
Γιὲ Θεοῦ δ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν.....

...φάλλοντάς σοι, Άλληλούϊα.
Ἀπολυτίκιον. Ὕχος γ!

Εύφραινέσθω τὰ οὐράνια, ἀγαλλιάσθω τὰ ἐπίγεια, ὅτι ἐποίησε κράτος, ἐν βραχίονι αὐτοῦ, ὁ Κύριος, ἐπάτησε τῷ θανάτῳ τὸν θάνατον, πρωτότοκος τῶν νεκρῶν ἐγένετο, ἐκ κοιλίας ἄδου ἐρρύσατο ἡμᾶς, καὶ παρέσχε κόσμω τὸ μέγα ἔλεος.

Ἀπολυτίκιον. Ἡχος δ'

Καὶ τρόπων μέτοχος, καὶ θρόνων διάδοχος, τῶν Ἀποστόλων γενόμενος, τὴν πρᾶξιν εὗρες θεόπνευστε, εἰς θεωρίας ἐπίβασιν· διὰ τοῦτο τὸν λόγον τῆς ἀληθείας ὀρθοτομῶν, καὶ τῇ πίστει ἐνήθλησας μέχρις αἷματος, Ἱερομάρτυς Βλάσιε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον Τοῦ Ναοῦ

Κοντάκιον Ἡχος β'

Προστασία τῶν Χριστιανῶν ἀκαταίσχυντε, μεσιτεία πρὸς τὸν Ποιητὴν ἀμετάθετε, μὴ παρίδῃς ἀμαρτωλῶν δεήσεων φωνάς, ἀλλὰ πρόφθασον, ως ἀγαθή, εἰς τὴν βοήθειαν ἡμῶν, τῶν πιστῶς κραυγαζόντων σοι. Τάχυνον εἰς πρεσβείαν, καὶ σπεῦσον εἰς ἴκεσίαν, ἡ προστατεύουσα ἀεί, Θεοτόκε, τῶν τιμώντων σε.

Τρισάγιον Ἀποστόλου

Ἄγιος ὁ Θεός, ἀγιος ἵσχυρός, ἄγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.*(γ')*

Δόξα Πατρὶ καὶ Γεννᾷ καὶ Ἄγιῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμὴν.

Ἄγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.
Δύναμις.

Ἄγιος ὁ Θεός, ἀγιος ἵσχυρός, ἄγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

**ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ
ΚΥΡΙΑΚΗΣ ΙΣΤ'.**

Προκειμένον. Ἡχος γ'

Ψάλατε τῷ Θεῷ ἡμῶν, ψάλατε.
Σπίχ. Πάντα ἔθνη κροτήσατε
χεῖρας.

Πρὸς Κορινθίους Β' Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα *6:1-10*

Ἄδελφοί, συνεργοῦντες παρακαλοῦμεν, μὴ εἰς κενὸν τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ δέξασθαι ὑμᾶς. Λέγει γάρ· Καιρῷ δεκτῷ ἐπήκουσά σου καὶ ἐν ἡμέρᾳ σωτηρίας ἐβοήθησά σοι· ἵδού νῦν καιρὸς εὔπρόσδεκτος· ἵδού νῦν ἡμέρα σωτηρίας. Μηδεμίαν ἐν μηδενὶ διδόντες προσκοπήν, ἵνα μὴ μωμηθῇ ἡ διακονία, ἀλλ' ἐν παντὶ συνιστῶντες ἐαυτοὺς ὡς Θεοῦ διάκονοι, ἐν ὑπομονῇ πολλῇ, ἐν θλίψεσιν, ἐν ἀνάγκαις, ἐν στενοχωρίαις, ἐν πληγαῖς, ἐν φυλακαῖς, ἐν ἀκαταστασίαις, ἐν κόποις, ἐν ἀγρυπνίαις, ἐν νηστείαις, ἐν ἀγνότητι, ἐν γνώσει, ἐν μακροθυμίᾳ, ἐν χρηστότητι, ἐν Πνεύματι ἀγίῳ, ἐν ἀγάπῃ ἀνυποκρίτῳ, ἐν λόγῳ ἀληθείας, ἐν δυνάμει Θεοῦ· διὰ τῶν ὅπλων τῆς δικαιοσύνης τῶν δεξιῶν καὶ ἀριστερῶν, διὰ δόξης καὶ ἀτιμίας, διὰ δυσφημίας καὶ εὐφημίας· ως πλάνοι καὶ ἀληθεῖς, ως ἀγνοούμενοι καὶ ἐπιγινωσκόμενοι, ως ἀποθνήσκοντες καὶ ἵδού ζῶμεν, ως παιδευόμενοι καὶ μὴ θανατούμενοι, ως λυπούμενοι ἀεὶ δὲ χαίροντες, ως πτωχοὶ πολλοὺς δὲ πλουτίζοντες, ως μηδὲν ἔχοντες καὶ πάντα κατέχοντες.

Ἀλληλούϊα (γ'). Ἡχος γ'

Ἐπί σοι, Κύριε, ἥλπισα, μὴ καταισχυνθείην εἰς τὸν αἰώνα.

Σπίχ. Γενοῦ μοι εἰς Θεὸν ὑπερασπιστὴν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

**Καὶ καθεξῆς ἡ Θεία Λειτουργία
τοῦ Ἱεροῦ Χρυσοστόμου
Εἰς τὸ Ἔξαρέτως**

Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς, μακαρίζειν σὲ τὴν Θεοτόκον, τὴν ἀειμακάριστον καὶ παναμώμητον καὶ μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Τὴν τιμιώτεραν τῶν Χερουβεὶμ καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

**Κοινωνικόν
ἡχος γ'**

Ἄινεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν. Ἀλληλούϊα.

ἡχος β'

Εἴδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, ἔλαβομεν Πνεῦμα ἐπουράνιον, εῦρομεν πίστιν ἀληθῆ, ἀδιαίρετον Τριάδα προσκυνοῦντες, αὕτη γὰρ ἡμᾶς ἔσωσεν.

Ἀμήν ἀμήν ἀμήν. Εἰς ἄφεσιν ἀμαρτιῶν καὶ εἰς ζωὴν ταὴν αἰώνιον.

Πληρωθήτω τό στόμα ἡμῶν αἰνέσεως Κύριε, ὅπως ὃν ὑμνήσωμεν τὴν δόξαν σου, ὅτι ἡξίωσας ἡμᾶς τῶν ἀγίων σου μετασχεῖν μυστηρίων. Τήρησον ἡμᾶς ἐν τῷ σῷ ἀγιασμῷ ὅλην τὴν ἡμέραν μελετῶντας τὴν δικαιοσύνην σου. Ἀλληλούϊα.

Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον ἀπό τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος. (τρίς).

Ἀπόλυσις

«Ο ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...»

Ἡ Μεταφορὰ Κειμένων

Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια

ἔγινε ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη

·Ιεροψάλτη

στὸν Ι.Ν. Ἅγιου Γεωργίου

Κουλούρας Βέροιας.